

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Evangelia: Qvæ Vsitato More in diebus Dominicis &
Festis proponuntur, Annotationes Philippi Melanth.**

Melanchthon, Philipp

Vuitebergæ, 1544

VD16 E 4532

Dominica Vigesima Prima Post Trinitatis Evangelivm Iohannis 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35272

DOMINICA VIGESIMA

defendunt errores & uitiosos cultus. sed de hoc coetu prius dictum est, qui cum sit extra Ecclesiam, sine ulla dubitatione damnatus est.

Cæterum etiam in sanctis manet imbecillitas, habet alius alio uestem nitidiorem, ut multa sunt etiam sanctorum errata, & peccata ignorantie, quæ tamen condonantur tenentibus fundamentum, id est, ueram inuocationem & fiduciam donatæ misericordie propter filium Dei. Sicut Paulus inquit. Nulla nunc condemnatio his qui in CHRISTO IHESU ambulant.

DOMINICA VIGESIMA PRIMA POST TRINITATIS EVANGELIUM IOHANNIS 4.

ET erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur Capernaum, Hic cum audisset quod Iesus adueniret a Iudæa in Galilæam, abiit ad eum, & rogabat eum, ut descenderet, & sanaret filium eius, incipiebat enim mori. Dixit ergo Iesus ad eum: Nisi signa & prodigia uideritis, non creditis. Dixit ad eum regulus:

POST TRINITATIS. 104

gulus: Domine descende, priusquam moriatur filius meus. Dixit ei Iesus: Vade, filius tuus uiuit. Credidit homo sermoni quem dixit ei Iesus, & ibat. Iam autem eo descendente, serui occurrerunt ei, & nunciauerunt, dicentes, quod filius eius uiueret. Interrogabat ergo horam ab eis, in qua melius habuerat, Et dixerunt ei: Heri hora septima reliquit eum febris. Cognouit ergo pater, quod illa hora erat, in qua dixit ei Iesus: Filius tuus uiuit. Et credidit ipse, & domus eius tota. Hoc iterum secundum signum fecit Iesus, cum uenisset a Iudæa in Galileam.

TRES LOCI SUNT.

- I. Reprehensio humane infirmitatis, quæ pluris facit signa, quàm uerbum Dei, circumspicit, querit miracula, omisso uerbo Dei.
- II. Exemplum fidei, quod pingit & ostendit naturam fidei.
- III. Fructus fidei, confessio & prædicatio.

DE PRIMO.

quando

Misit orbem suum et sanavit
eos, et a condemnatione
liberavit eos. *Mal. 1. 5.*

*1. 11. usq. herba usq. mala
sua sanavit eos. Sed ver-*

bum, sine sig-

no, qui

sanavit eos. Hac

pietis 16.

Leod. 19

DOMINICA VIGESIMA

Quando primum editur verbum Dei, adduntur certa testimonia, ut, cum daretur Lex, sunt addita in gentia signa, ut certo constet, doctrinam esse divinam, Sicut & Patres & Prophetae testimonia habebant de promissionibus. Postea cum constat verbum a Deo traditum esse, debemus ipsum verbum anteferre miraculis, a deo, ut nec miraculis contra certum verbum credendum sit. Ita in Israel norant promissiones de Messia, & his debebant credere, plus quam miraculis. Sed humana mens negligenter attendit verbum Dei, & magis movetur signis. Has tenebras reprehendit Christus, quae tanta sunt, ut cum omnia plena sint miraculis, tamen praeter haec flagitemus alia inusitata. Hic ordo rerum, quod Deus quotannis foecundat agros, & pascit nos, quod dedit filium suum pro nobis, qui revixit ex morte, & regnat, ut nos defendat in continuis periculis adversus diabolum. an non haec sunt in gentia miracula? Quanto aut plus moventur animi novo aliquo exemplo, ut curatio morbi aliquis, quam caeteris multo maioribus et aeternis beneficijs? Verum singuli cogitamus, si Deus mihi adeo familiaris esset, ut fuit Abrahae, aut Mosi, si similibus testimonijs me quoque confirmaret,

TUNC

tunc uero ei credere auderem. Hunc ipsum erro-
rem propriè hîc reprehendit Christus & alibi,
cũ inquit. Generatio adultera signũ querit. Habe-
mus enim certũ uerbũ Dei, in hoc uult nos intue-
ri, iuxta illud: Lucerna pedibus meis uerbũ tuũ.
Roma. 15, ut per consolationem scripturarum
spem habeamus. Hæc doctrina admodum utilis
est, ut discamus uera exercitia fidei, nec quæra-
mus de uoluntate Dei extra uerbum. Item, uerè
sciamus Deum uelle nobis hæc præstare, quæ in
uerbo promittit, perinde, ut præstitit Abrahae,
Mosi, & alijs. Quid circumspicias prodigia?
queris inusitata exempla? Quanquam hæc quo-
que occurrunt multa fere singulis, tamen defi-
gito oculos in uerbum, & expectes ea, quæ in
uerbo promissa sunt. In his exercitijs, discitur
quid sit fides. Et quidem hæc fides impetrat mi-
racula sicut hîc, et si reprehenditur humana in-
firmitas, tamẽ Christus postea addit miraculum,
ut ostendat se mederi nostræ infirmitati.

DE SECVNDO.

HIC discamus fidem debere niti uerbo Dei,
nec abijciendam esse propter nostram in-
dignitatem, sicut et exemplũ Syropheni-
sæ ostendit. De hac re & nunc cõtrouersia est cũ
monachis

*Hic h̄c baculo
fr̄ r̄ salt̄ p̄el̄
an̄ d̄m̄ p̄ōd̄*

DOMI. VIGE. PRIMA.

monachis & semper pharisaica ^{inhibuit} imaginatioes in
hoc articulo aberrant a Deo. Nā monachi, et oēs
^{deprobantibus} fœderati Legis opinionibus sic cogitāt: Deus est
uerax, et seruans promissionū, sed tribuit eas dig-
nis. Crederem me respici, & exaudiri, si dignus
essem. Hunc errorem ^{capit hēdit} taxat Euangelium, ac iu-
bet omnes agentes pœnitentiam credere uoci
Dei, etiamsi agnoscunt se indignos, & immun-
dos esse. Hęc fides in quotidiana inuocatione ex-
ercenda, & discenda est. Et diligenter obser-
uandum est discrimen inter ueram fidem nitē-
tem gratuita misericordia, & inter imaginatio-
nes pharisaicas, quibus fingunt homines se credi-
turos esse, & inuocatuos, si essent digni, & hoc
errore omittunt ueros cultus, & opera primi
pœcepti, non credunt, non inuocant Deum, non
expectant bona a Deo. Sed, ut pœstemus opera
primi pœcepti, tenenda est doctrina de hac fide
petente & expectante bona a Deo, ac nitente
promissa misericordia propter mediatorem
Christum, etiamsi nos non sumus digni. Huc per-
tinent innumerabiles sententię. Petite, & acci-
pietis. Inuoca me in die tribulationis. Propē est
Dominus omnibus inuocantibus eum. Et Psal. 36.
Subditus esto Deo, & ora eum. Ergo sicut disce-
dit Regulus

dit Regulus, expectans beneficiū promissum, nec
deterretur sua indignitate, ita nos credam9 uoci
Dei, et hac fide petamus et expectemus beneficia.

DE TERTIO.

Postquam agnouimus Deum, sequi debet
noua obedientia. & precipue præstandus
est hic cultus, ut alios nostro testimonio inuite-
temus ad agnitionem Dei. Sicut hic regius suam
familiam inuitat ad fidem. Hic cultus præcipuus
est, iuxta illud. Quid retribuam Domino, pro
omnibus quæ retribuit mihi? Tibi sacrificabo
hostiam laudis. Item, Petrus, Estis uocati ad hanc
lucem, ut enarretis glorā Dei. Ergo qui agno-
uerunt ueram doctrinam, meminerint se debere
eam confiteri, & alijs impertire.

DOMINICA VIGESIMASE
CVNDA POST TRINITA-
TIS, EVANGELIUM MAT-
THAEI DECIMOOC-
TAVO.

Ideo assimilatum est regnum cœ-
lorū hoī regi, qui uoluit rationem
ponere cū seruis suis. Et cum cœpisset ra-
tionem